

Десето съобщение

Ръководни принципи, които трябва да разберем и да преживеем, за да завладеем Христос като добрата земя

Пасажи от Писанията: Кол. 2:6; 1 Кор. 6:17; 12:12-13; Деян. 9:3-5; Изх. 13:21-22; Кол. 4:2

I. „И така, както сте приели Христос Исус, Господа, така и ходете в Него“—Кол. 2:6:

- А. Както сме приели Христос, така и трябва да ходим в Него; да ходим в Него, означава да живеем, да действаме, да се държим и да поддържаме съществуването си в Христос, за да се наслаждаваме на Неговото богатство, така както израилтяните живееха в добрата земя и се наслаждаваха на цялата нейна богата продукция.
- Б. Днес добрата земя е Христос като всесъдържащият Дух (Гал. 3:14), Който обитава в нашия дух (2 Тим. 4:22; Римл. 8:16), за да бъде наше наслаждение.
- В. Ходенето по духа и чрез Духа (4-ти стих; Гал. 5:16) е централната и важна мисъл в Новия Завет.

II. За да ходим в Христос, тоест, за да ходим по духа и чрез Духа като реалността на добрата земя, трябва да видим, че ключът към духовното общение на новородените тричастни вярващи със завършения Триединен Бог е словото в 1 Коринтяни 6:17—„Който се съединява с Господа, е един дух“:

- А. Ние се покланяме на Бога Дух с духа си—Йн. 4:24.
- Б. Ние сме новородени от Бога, Който е Духът, за да бъдем дух—3:6.
- В. Духът свидетелства с нашия дух, че ние сме деца на Бога—Римл. 8:16.
- Г. Ние се превръщаме в обиталище на Бога в духа си, а Духът е Обитателят—Еф. 2:22.
- Д. Господ Исус, като пневматичният Христос и като животворящият Дух, се намира в нашия дух—2 Тим. 4:22; Римл. 8:10.
- Е. Ако Духът на Този, Който възкреси Исус от мъртвите, обитава в нас, то Този, Който възкреси Христос от мъртвите, ще даде живот и на нашите смъртни тела чрез Духа Си, Който обитава в нас—11-ти стих.
- Ж. Ако чрез Духа умъртвяваме практиките на тялото, ще живеем—стих 13б.
- З. Ние насочваме ума си върху духа, за да имаме живот и мир—6-ти стих.
- И. Които са Исус Христови, са разпънали плътта със страстите и пожеланията ѝ (чрез Духа)—Гал. 5:24.
- Й. Когато ходим по Духа, ние въобще не изпълняваме похотта на плътта—16-ти стих.
- К. Ако живеем по Духа, то нека и да ходим по Духа—25-ти стих.
- Л. Ние ходим (поддържаме съществуването си) във и според духа (слятия дух), за да изпълняваме праведността на закона—Римл. 8:4.
- М. Чрез изобилното снабдяване на Духа на Исус Христос ние живеем Христос и Го величаем—Фил. 1:19б-21а.
- Н. Ние се молим по всяко време в духа—Еф. 6:18.
- О. Ние се освещаваме в Духа—Римл. 15:16.
- П. Ние се обновяваме в духа си чрез Духа—Тит 3:5; Еф. 4:23.
- Р. Ние се преобразяваме от Господа Дух в славния образ на Христос—2 Кор. 3:18.
- С. Духът, като завършеният Триединен Бог, и невястата, като преобразените тричастни човеци, в крайна сметка се превръщат в духовна двойка, в сливане на божествеността с човешката природа (Откр. 22:17а), което получава своята завършеност в Новия Ерусалим за Неговото вечно уголемяване и разширение с божествената слава, изявена в прославената човешка природа (21:10-11).

III. Трябва да видим, че Този, в Когото трябва да ходим, е Христос в Своето пълно служение в три етапа:

- А. Централното откровение на Бога е постепенното откровение на Бога в Библията—„ергенът“ Бог, въплътеният Бог, изкупващият Бог, съставният Бог, усиленият Бог, вътрешнообитаващият Бог и инкорпорираният Бог; инкорпорираният Бог е Христос-Тялото, което в крайна сметка получава своята завършеност в „оженения“ Бог, окончателно инкорпорирания Бог, Новия Ерусалим.
- Б. Господното възстановяване е възстановяването на Христос в Неговото пълно служение в три етапа—въплъщение, включване и усиление; в Господното възстановяване Бог стана плът, плътта стана животворящият Дух, а животворящият Дух стана седемкратно усиленият Дух за изграждането на църквата, която се превръща в Тялото Христово и получава своята завършеност в Новия Ерусалим:
1. Това, че *Бог стана плът*, означава, че „ергенът“ Бог стана въплътеният Бог и изкупващият Бог—Йн. 1:1, 14, 29.
 2. Това, че *плътта стана животворящият Дух, а животворящият Дух стана седемкратно усиленият Дух*, означава, че съставният Бог стана усиленият Бог, за да се превърне във вътрешнообитаващият Бог—1 Кор. 15:45б; Откр. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6.
 3. Това, че *изградената църква се превръща в Тялото Христово и получава своята завършеност в Новия Ерусалим*, означава, че инкорпорираният Бог, Христос-Тялото, получава своята завършеност в Новия Ерусалим, окончателния съюз, сливане и инкорпориране на преминалия през процес и завършен Триединен Бог с преминалата през процес и завършена тричастна църква—Йн. 17:21; Еф. 4:4-6, 16; Кол. 2:19; Откр. 19:7-9; 21:2, 9-10.

IV. Настоящото Господно възстановяване е възстановяването на Христос-Тялото („Христос“) в църковния живот; Христос-Тялото е инкорпорираният Бог; следователно, да ходим в Христос, означава да ходим в Него като Христос-Тялото, Който е инкорпорираният Бог—1 Кор. 12:12-13; Деян. 9:4-5, 15; Кол. 2:19; Еф. 4:1-6, 15-16; Йн. 14:23; 17:21:

- А. В 1 Коринтяни 12:12 се казва: „Защото, както тялото е едно и има много части, но всичките части на тялото, ако и да са много, пак са едно тяло, така е и Христос“; „Христос“ в този стих не е индивидуалният Христос, а е корпоративният Христос, Христос, инкорпориран с всички Свои части.
- Б. Това е корпоративното „Ме“, което апостол Павел видя в своето побеждаващо обръщане към Христос; той видя, че Господ Исус и Неговите вярващи са една голяма личност—чудесното „Ме“—Деян. 9:3-5.
- В. Трябва да видим, че Христос, в Когото трябва да ходим днес, е не само индивидуалният Христос, но и чудесното „Ме“, Христос-Тялото, Който е инкорпорираният Бог.
- Г. Да приемем Христос и да ходим в Него, означава да приемем Христос-Тялото и да ходим в Него, защото днес Христос е едно корпоративно Тяло; Христос вече не е само индивидуалният Христос, но и корпоративният Христос, Главата с Тялото; ако ходим в корпоративния Христос, това произвежда голяма разлика в нашия християнски живот.
- Д. Господното възстановяване е възстановяването на „христизирането“, т.е. едно пълно и цялостно възстановяване на личността на Христос за придобиването на реалността на Христос-Тялото в църковния живот—1 Сол. 5:23; Фил. 1:19-21а; 3:8-14; 2 Кор. 2:10; Кол. 3:10-11.
- Е. Днес Господ изгражда Христос-Тялото в църковния живот; в Христос-Тялото Христос се вработва във всички Свои части и всички Негови части се вработват в Него чрез растежа и преобразяването в живота за изражението на Христос—2:19; Римл. 12:2; 2 Кор. 3:18; 1 Кор. 12:12-13:
1. В Христос-Тялото ние се наслаждаваме на Христос като всичко—стих. 3б, 13.
 2. В Христос-Тялото се осъществява функцията на всички части—стих. 14-22.
 3. В Христос-Тялото се извършва сливането на частите в единството на Триединния Бог—стих. 23-27; Йн. 17:21; Еф. 4:1-6.

V. За да завладеем всесъдържащия Христос и да ходим в Него като реалността на добрата земя, трябва да видим, че Господното присъствие е всичко за нас в нашия живот и работа в Господа; в Изход 33:12-17 Мойсей се пазареше с Бога и искаше Божието присъствие да върви с него и с Божия народ; Бог отговори така: „Моето присъствие ще върви с теб, и аз ще ти дам почивка“—14-ти стих:

- А. Господ живее в нас и отива навсякъде, където отиваме ние, но дали Неговото присъствие върви с нас? Често пъти Господ ни помага, но не е доволен от нас; трябва да се ръководим от прякото, непосредствено присъствие на Господа.
- Б. Присъствието, усмивката на Господа, е ръководният принцип, според който можем да влезем в Христос и да Го завладеем като реалността на добрата земя; Божието присъствие е пътя, „картата“, която показва на Неговите хора пътя, по който те трябва да поемат.
- В. Съгласно картината в Изход Господното присъствие вървеше пред тях „денем в облачен стълб, за да ги води по пътя, а нощем в огнен стълб, за да им свети, за да пътуват денем и нощем. Денем облачният стълб не се отдалечаваше отпред народа, а нощем — огненият стълб“—13:21-22:
 - 1. В типологията облакът символизира Духа (1 Кор. 10:1-2), а огънят, който е за просвещение, символизира Божието Слово (Пс. 119:105; Ер. 23:29); следователно мигновеното, живо водителство на Божието присъствие произлиза от Духа или от Словото.
 - 2. Двата стълба символизируют Самия Бог, защото Той е Духът и Словото (Йн. 4:24; 1:1); освен това Словото също така е Духът (6:63; Еф. 6:17).
 - 3. Следователно Бог, Словото и Духът са едно, за да ни водят и направляват постоянно, и денем, и нощем; в християнския живот няма разлика между ден и нощ, защото светлината на огнения стълб превръща нощта в ден.
- Г. В Изход също така виждаме, че Христос, като Божият Ангел, водеше народа; когато Божият Ангел тръгваше, стълбът също тръгваше, което показва, че Ангелът и стълбът са едно; Христос и водещият Дух не могат да бъдат разделени (14:19; Йн. 14:17-20; 16:13; 2 Кор. 3:17; Откр. 5:6); освен това, когато последователите на Господа се сблъскват с противопоставяне, водещата светлина спонтанно се превръща в защитна светлина; но за противниците защитната светлина се превръща в тъмнина (Изх. 14:20).

VI. За да завладеем Христос и да ходим в Него като реалността на добрата земя, трябва да живеем и да служим в реалността на священството чрез обилна и цялостна молитва в нашия живот и служение—1 Петр. 2:5, 9; Кол. 4:2:

- А. Дали църквата е жива, свежа и обогатена, зависи от едно нещо—от нашето постоянно изпълване с Духа; за да се изпълваме постоянно с Духа, трябва да сме готови, да сме празни и да се молим—2-ри стих; Фил. 2:13; Мт. 5:3, 8; Лк. 1:53; Еф. 5:18.
- Б. Самият Бог, като Духът за нас, трябва да бъде необходимата мъдрост, разбиране, знание и умение за благородната работа по изграждането на църквата; само Божият Дух може да изгради собственото Си обиталище чрез нас—Изх. 31:1-3; Зах. 4:6.
- В. Ако всички светии в църквите постоянно в молитва, възстановяването силно ще се обогати и ще се издигне; освен това светиите ще се наслаждават на Господа, на Неговото присъствие и на Неговото мигновено и постоянно помазание; те по цял ден ще се наслаждават на усмивката на Господното лице и живата личност на Христос ще се превръща в тяхно преживяване и наслаждение.